

Nummer 2-2000

Majdraget

Medlemsorgan för Majornas Schacksällskap

GOD JUL

GOTT NYTT ÅR

INNEHÅLL I MAJDRAGET nr 2 2000

<u>Sida</u>	<u>Artikel</u>
2	Innehåll, MSS styrelse, redaktion mm.
3	Ordförandespalten
4-6	Notiser
7	Klubbmästerskapet
8-9	Lokalen
10-11	Läsarbrev
12-13	SM Örebro
14-19	Spelarintervju: Lennart Fransson
20	Juniorsidan
21	Allsvenskan
22	Resultatbörs
23-32	Partispalt
33-35	Debatt: Brevet som vår kassör aldrig kommer att få.

Majornas SS styrelse 2000

Ordförande:	Kenneth Fahlström	Tel. 14 17 71 A:765 85 06
Vice ordförande:	Jan Krüger	Tel. 41 68 88
Sekreterare:	Göte Teiffel	Tel. 14 89 10 M:070-340 11 89
Vice sekreterare:	Jens Lejhall	Tel. 775 72 32 M:0709-775 723
Kassör:	Bo Berg	Tel. 706 95 92
Ungdomsansvarig:	Hans Thorén	Tel. 88 07 71 M:0708-82 48 38
Intendent:	Kaj Johansson	Tel.774 16 28 A: 773 10 00
Suppleant:	Göran Sernmyr	Tel. 24 59 54 M:070-401 58 22
Suppleant:	Vakant	

Majornas SS bildades den 12 November 1907 på Cafe Stjärnan, beläget på Allmänna vägen, mitt i Majorna. Grundaren hette Gustav Cedergren.

Ansvarig utgivare av Majdraget:	Kenneth Fahlström
Majdragets redaktion:	Göran Sernmyr och Göte Teiffel

Tack till alla som lämnat artiklar, synpunkter mm !!!

00 12 13.

Omslagsbilden: Två välkända tomtar! Vår förre och nuvarande kassör. Tv Rolf Sannes och th Bo Berg. Var har ni julklappssäcken?

ORDFÖRANDESPALTEN

HAR KLUBBEN INFÖRSKAFFAT ETT AV GRAVITATIONEN FULLSTÄNDIGT NEDBRUTET FÖREMÅL?

Inte då, skulle väl några svara. Nja, vissa andra medan de flesta skulle se ut som ?. Om man omformulerar frågan med John Archibald Wheelers, mera kända benämning, från 1967. Har Majornas Schacksällskap köpt ett svart hål?

Fem mycket klara indicier tyder på detta:

- Gravitationen ökar i närheten av svarta hål.

Om ni inte tror på detta utan kräver mer påtagliga bevis. Ett enkelt experiment. Kliv upp på trappan vid klubbens svarta hål. Låt er falla handlöst. Beviset på gravitationens storhet får ni, om inte förr, så när ni når golvet.

- Rummet kröker sig i närheten av svarta hål.

Om rummet är krökt är svårt att avgöra, men betydligt lättare är att inse att väggen lutar. Titta noga efter. Skillnaden på ett krökt rum och en lutande vägg kan väl inte vara så stor.

- Händelsehorisonten.

Svarta hål har alla en händelsehorisont. En gräns där inte ens ljus kan lämna hålet. Ett slags 'Point of no return'. Om någon har sönder plastskyddet vid hålet, kan jag lova att den personen just har passerat Point of no return.

- Rummet roterar med, ett roterande svart hål.

Mot Limhamns lag två placerades jag, vid bord fem, närmast det svarta hålet. Jag kan inte säkert uttala mig om rummet snurrade, men det gjorde i alla fall mina tankar. Det är väl inte att undra på att det går åt h...e om man måste spela bredvid svarta hål.

- Svarta hål slukar materia.

All materia som kommer innanför händelsehorisonten på ett svart hål försvinner in för evigt. Detta gäller i allra högsta grad klubbkassor. Om inte Bosse ser sig noga för kan våra surt förvärvade slantar försvinna i hålet som ett nafs

Som avslutning vill jag citera några ord av Itai Panas. Han höll ett litet anförande efter att lagledaren i matchen mot Limhamn pratat om domare, kaffe, klockor och pauser. Jag citerar inte ordagrant

"När nu klubben lagt ut så mycket på ett svart hål, så får ni se till att sätta eld på stället, så inte alla pengar är bortkastade."

TACK FÖR ORDET

Kenneth Fahlström Ordförande

NOTISER

Mikael Arnelind

har efter några år hos oss återvänt till Lundby SS. Under tiden i MSS hann att i ett par år vara redaktör för denna tidning och dessutom bli klubbmästare 1997. Vi tackar för allt detta och önskar lycka till.

Nya medlemmar

Joakim Nilsson har efter några års utlandstjänst återvänt till oss. Helt nya är däremot Rickard Eklund och Mikael Winters. Johnny Andersson, som spelar för SK Proletären är nu halvt ansluten till MSS. De tre sistnämnda deltagar i årets KM. Samtliga hälsas välkomna.

Deep Blue

är som bekant en schackdator med betydande spelstyrka. I en undersökning, beställd av datorns ägare IBM, är Deep Blue mer känd än CNNs ankare Larry King. Men inte riktigt lika känd som Carmen Electra i Baywatch. Undersökningen gjordes som förstås i USA och omfattade 1200 personer. Allt enligt gratistidningen Metro, som i sin tur hämtat uppgifterna ur det svenska datormagasinet 'Computer Sweden'.

Lasse Kronér

är som bekant programledare i Bingo-Lotto, som visas i TV 4 på lördagarna. I varje program får folk ringa och gissa på vem som skall gå

segrande ur olika småtävlingar En kväll skulle programledaren spela blix mot den inte helt obekante Lasse Karlsson. Hela 18 sekunder skulle Karlsson få använda medan Kronér skulle få 2½ min på sig. Producenten hade tyvärr inga kunskaper uti Caissas värld så kameravinkeln var långt ifrån tittvänlig. Oavsett detta så var programledaren till sin stora förvåning matt innan Karlssons tid var ute. Det kan man kalla en blix från en klar TV-himmel.

I utlandet

är våra medlemmar ibland för studier och arbete. För tillfället är Johannes Lindvall i USA och studerar medan Tomas Thornfält arbetar i Singapore. Dessutom studerar Tobias Bende i London. Hälsningar från de båda förstnämnda återfinns på annan plats. Samtliga är hemma igen till våren nästa år.

VM

har nyligen avgjorts. MSS har ett eget VM, som i de här sammanhanget betyder värmästerskap. Det har diskuterats att till nästa tävling ändra poängberäkningen liknande den i t ex fotbollen, d v s 3 poäng för seger och 1 för oavgjort/remi. Detta för att undvika för många fegremier. Tänk till om detta är något att spela efter. Det går bra att tycka till över nätet eller framför dina åsikter vid

årsmötet, som skall ägas rum den sista tisdagen i januari nästa år.

Lagledare

är i år, liksom förra året, för våra fyra lag i tur och ordning följande; Lars Olsson, Jan Krüger, Jens Lejhall och K-G Vinsa. Ett ansvarsfullt jobb som innebär mycket arbete. Det skall ringas till mer eller mindre villiga spelare och matchprotokollen skall t ex lämnas in till klubbens expedition. Med mera.

Individuella blix-DM

Jan-Olof Forsberg kom på en hedrande andraplats i denna tävling efter åtta särskiljningspartier mot Ture Lehtonen. Grattis! Av de tretton deltagarna var ytterliga fyra från MSS.

Stroganoff

Häromdagen var en av redaktörerna ute på en promenad med sin sambo. Då frågade hon plötsligt: "Hur gick i det i VM-matchen i schack. Vann den där Stroganoff"? Saken är biff sa Kramnik.

Spökligt

Om man vänder på Kramnik, vad får man då? Jo, då framträder Kinmark. Det fattas bara ett "n" till Kinnmark. Så det kan bli!

Kasparov

Är numera en f d världsmästare. Innan han förlorade sin VM-titel visades ett program om honom i TV, där det framkom att han är bättre på schack än att uppfostra barn. Dessutom har han en minneskapacitet som vi vanliga

skulle ha haft stor nytta av, inte bara i schackliga sammanhang.

Detta enorma minne, som många andra världsstjärnor har, är det ett av många svar varför dessa är så mycket bättre än oss vanliga amatörer?

Överraskning

I somras när Göran Sernmyr spelade SM-schack i Örebro köpte han en begagnad bok. I ett av bokständerna fick han syn på Jostein Westbergs gamla "100 spelöppningsfällor" från 1974. Första överraskningen var priset; 10 kr. Den andra, var till hans stora förvåning, ett parti från 1972 mellan två Majornaspelare Terje Svendsen, som numera heter Torgheim och Calle Wiman. Partiet återfinns i partispalten.

Korrschack

Jan Bohlin kom på sjunde plats i Korr-SM 1996-98 på 8½ av 14. Vi gratulerar!

Lokalen

är nu äntligen klar efter ombyggnaden av en ny utrymningsväg. Nu har vi alltså ett svart hål, med en grå lucka, som skall betalas med vita pengar. Mer om detta på annan plats.

Till Uddevalla

har Henrik Teiffel flyttat från Lysekil. Närmare bestämt till Forshälla i Ljungskile, ett samhälle söder om den gamla regementsstaden.

Bibliotek

Har Majornas SS med enbart schacklitteratur och detsamma är öppet alla spelkvällar för lån till medlemmar. Kontakta någon ansvarig så får du låna med dig böcker eller videoband hem alldeles gratis.

Kvarglömnda nycklar m m

Sedan ett halvt år tillbaka finns på vår anslagstavla upphängt ett par nycklar med vidhängande nyckelring, vilken är märkt GT. Denna signatur är vanligtvis sekreterarens, men som i det här fallet med all sannolikhet gränsande till visshet, betyder stadens enda kvällstidning. I kapprummet hänger mängder av jackor, mössor, vantar m m och dessutom en hjälm att hava på huvudet vid framförandet av ett tvåhjuligt fordon, cykel, moped eller möjligen motorcykel. Innan nästa säsong, om ingen till dess vill kännas vid dessa persedlar, kommer allt att placeras i det stora arkivet, som i det här fallet betyder närmaste skräpcontainer. Rensa upp!

Var bor du?

Det händer ibland att utsänd post till våra medlemmar i en del fall kommer tillbaka och då med en anteckning gjord av Posten på kuvertet med följande lydelse:

Adressaten avflyttad, ny adress okänd!

Eftersom service är vårt motto går det i de flesta fall att spåra den nya adressen. Men detta tar tid och försändelsen blir ytterligare några

veckor försenad. Onödigt arbete och onödiga kostnader och så kanske du missar något väsentlig!

Alltså: Har du flyttat - ändra din adress genast.

Utmärkta hus

Göteborgs stad kommer att fram till EU-kongressen i Göteborg nästa sommar att med informationsskyltar berätta om 100 kulturhistoriskt märkliga byggnader i Göteborg. Bl a har Bagaregårdens Kulturhus blivit utmärkt. I denna byggnad huserar SK Kamraterna, så vid bortamatcher mot dessa får vi hädanefter träda in genom porten med sann vördnad.

Sannaskolan, där vi har vår schackliga gärning, är också utmärkt - av klotter.

Så olika det kan bli.

Sannolikhet

Tage Danielssons berömda monolog om kärnkraft, sanning och sannolikhet är numera en klassiker inom underhållningsbranschen. I denna tolkade han som bekant sannolikhet på sitt speciella sätt.

Frågan är om han hade lyckats att reda ut sannolikheten av att tre medlemmar i MSS samtidigt, utan att i förväg ha bestämt träff, skulle mötas på samma kvadratmeter i Brunnsparken. Detta hände nämligen häromdagen när vår vice ordförande, sekreterare och valberedningens ordförande stötte på varandra som hastigast. Två av dessa herrar skulle till sina arbeten medan den tredje skulle besöka frisören.

KLUBBMÄSTERSKAPET 2000

Av Göran Sernmyr

Årets klubbmästerskap lockade nitton spelare till start. Sjutton stycken genomförde tävlingen och det får ses som mycket bra.

Frågan inför årets KM var om Gunnar Fredin skulle ta sitt tredje klubbmästerskap i rad. Detta skulle innebära att han skulle ta hem Calle Wimans vackra vandringspris för gott. Det var många som höll på Gunnars motståndare.

Det skulle bli en mycket spännande tävling, skulle det visa sig. Jan-Olof Forsberg tog tidigt kommandot och ledde hela vägen fram till sista omgången. Väl där remiserade han mot Rolf Sannes. Gunnar Fredin som låg en halva efter var inte sen att ta chansen. Han besegrade Jens Lejhall och kom upp på samma poäng som J-O.

Därefter blev det särspel. Det första spelades den 12 December. Gunnar spelade vit och vann partiet efter trettio drag. Partiet kan du se på nedre delen av sidan.

Tyvärr blev inte särspellet avklarat innan denna upplagas pressläggning. Avslutningen får Du läsa om i nästa Majdrag som kommer ut i Maj.

Slutresultat KM 2000

1. Gunnar Fredin	7½p	11. Rolf Pettersson	4½p
1. Jan-Olof Forsberg	7½p	12. Bo Berg	4½p
3. Lars Spolin	7 p	13. C-O Wiman	4 p
4. Göran Sernmyr !	6 p	14. Göte Teiffel	4 p
5. Rolf Sannes	5½p	15. Rickard Eklund	4 p
6. Klas Fors	5½p	16. Sven Fihn	2½p
7. Jan Verendel	5 p	17. Mikael Winters	1 p
8. Jens Lejhall	5 p	Utgått: Dzevat Zuta och	
9. Roine Karlsson !	5 p	Patrik Miketinac	
10. Jonny Andersson	4½p		

Särspelsparti nummer 1, 00 12 12, Larsens öppning:

Vit:Gunnar Fredin-Svart: Jan-Olof Forsberg

1. b3 e5 2. Lb2 d6 3. e3 Sf6 4. d4 exd4 5. Dxd4 Sc6 6. Lb5 Ld7 7. Lxc6
Lxc6 8. Sf3 Dd7 9. Sbd2 Le7 10. e4 O-O 11. g4 Se8 12. g5 De6 13. O-O-O
f5 14. De3 fxe4 15. Sd4 Dg6 16. h4? (f4!) d5 17. Tdg1 Ld7 18. Sd4-f3 ?!
Ld6 19. h5 Df5 20. g6 h6 21. Sh2 Dxf2 22. Dc3 Lxh2? 23. Tgf1 Dg2 24.
Txf8+ Kxf8 25. Tf1+ Kg8? (Ke7) 26. Dc5 Sd6 27. Dxd5+ Kh8 28. Lxg7+!
Kxg7 29. Tf7+ Kg8 30. Txd7+ Kf8 31. Tf7+ Uppgivet 1-0

LOKALEN

Av Göte Teiffel

Vi har skådat ljuset

Äntligen!

Två år tog det, nu är lokalbekymren över för den här gången! Eller?

Föreningens lokalproblem har under årens lopp nästan ständigt varit en huvudvärk när vi huserat i många och märkliga lokaler. Och när vi väl någon gång hade slagit oss till ro, har det varit dags att ge sig i väg till något annat.

Den förra lokalen på Kustroddaregatan ville som bekant Socialtjänsten åt och därför fick vi flytta igen. Men många tyckte ändå att flytten till dagens lokal för drygt sex år sedan ändå var ett lyft jämfört med det lilla inrökta krypinet som vi tvingades att lämna. Andra menade att med en lokal belägen i en skola blir det många problem och att densamma dessutom var fönsterlös ansågs också vara ett ytterligare bekymmer. Men andra ansåg att den trots allt på sitt sätt är trivsamt och att den ändå är vår egen, som vi inte behöver dela med någon annan. Ett annat tungt och positivt argument var att den inte var lika kostsam som jämförbara lokaler på annat håll. Synpunkterna är som synes många och varierande och kommer väl så att vara så länge vi är kvar i Sannaskolan.

Nu är alltså lokalfrågan ur världen för den här gången. Utrymningsvägen i hörnet i spelsalen är godkänd av Räddningstjänsten. Det gamla 'juniorrummet' har emellertid blivit mindre och i fortsättningen får detta utrymme delvis en annan funktion. Nu blir det ett 'allrum' med blandad verksamhet. Juniorenas administration blir kvar och rummet kan också fortsättningsvis användas till spel när den stora spelsalen inte räcker till. Styrelsen kan också dra sig tillbaka dit vid sina sammanträden. Med mera! Den schackutrustning som inte används och som hittills haft sin plats i rummet, kan flyttas till förrådet i hörnet vid rökul-verten, vars trappa nu kan rivas. Den behövs som bekant inte längre som utrymningsväg.

Lokalen är nu som tidigare fönsterlös, som en dambekant till en av våra spelare mycket riktigt och bekymrat konstaterade vid ett studiebesök för något år sedan. Svaret från hennes manlige ledsagare blev emellertid positivt: "Här behövs det inga fönster, schackspelare behöver inget ljus, för de är alldeles förblindade av sitt spel". Men om vi öppnar den nya utrymningsluckan kan vi ändå skåda ljuset. Och om vi har tur, kan vi på den blå himmelen, om vi är där på dagtid, se en drillande lärka i skyn eller möjligen en glad bofink. Men det blir väl som

vanligt några skrikiga måsar, stressade sparvar eller en och annan skata, men dessa är som bekant svart-vita. Alltid något.

En fördel med den nya luckan är också att vi kan öppna den när vi vill få in frisk luft. En nackdel är om vi har öppnat luckan får vi inte glömma att stänga den när vi går hem. Ett stort ansvar vilar här på kvällsvärden eller siste man. Glömmer vi det har vi säkerligen haft ovälkomna besökare under natten - med allt vad det innebär.

Ett annat problem är att när det har snöat, måste vi hålla det utvändiga schaktet rent från snö där den utåtgående luckan finns. Blir det för mycket snö går den nämligen inte att öppna och vi är instängda igen. Mycket att tänka på.

Och en ny ytterbelysning har vi fått. Hur länge vi nu får behålla den innan värstingarna har gjort sitt.

En nygammal lokal har vi nu alltså. En noggrann instruktion, hur vi skall använda den skall utformas i samråd med Räddningstjänsten. Dessa förutsättningar kommer att anslås och dessutom delges alla medlemmar. Kvällsvärdarna, juniorledarna och andra ansvariga måste vara väl medvetna om vilka bestämmelser som gäller.

Men alla måste självfallet ta del av de nya förutsättningarna. Läs, lyssna och begrunda.

Och den viktiga städningen gäller fortfarande liksom rökförbudet!

Lycka till!

Norsk läsövning:

Rydd etter deg!

Mor di jobbe ikkje her

Innebörden av denna uppmaning äger sin giltighet även hos oss. Om du mot förmodan ändå inte förstår desamma, så tala med vår förre kassör, han är bra på norska han.

LÄSARBREV

Schackrapport från USA

Någon vecka efter min ankomst till Ithaca – den lilla stad i delstaten New York där jag håller till sedan tre månader tillbaka – tyckte jag att det blivit dags att besöka en av de lokala schackklubbarna. Ithaca Chess Club har ingen egen klubblokal, men jag hade fått veta att klubben träffas på Napoli's Pizzeria varje måndagskväll klockan åtta. När jag kom dit var pizzerian emellertid tom. "De brukar dyka upp framåt halv nio", berättade ägarens hustru när jag frågade efter schackklubbens medlemmar, så jag köpte en bit mat och satte mig ned att vänta.

Kommande måndagskvällar skulle det visa sig svårare att köpa pizza på Napoli's. Den italiensk-amerikanske ägaren tar upp beställningar när det passar honom. "Två bitar pizza?" sade han upprört till mig en kväll. "Ser du hur mycket jag har att göra? Du får vänta. Gå och sätt dig igen!". Och även om man ges chansen att beställa är det långt ifrån säkert att man till slut får någon mat. Den uråldrige servitören – som av allt att döma är ägarens far – har lite svårt att hitta bland borden. Men han skäller gärna ut gästerna på italienska om man visar minsta tecken på missnöje.

Framåt halv nio dök schackspelarna mycket riktigt upp med bräden, pjäser och klockor. I USA tar man med sig utrustningen själv – man äger ingenting gemensamt. Till en början var de andra klubbmedlemmarna lite avvaktande, men när jag visat att jag kunde spela behandlade de mig med större respekt. Amerikanska schackspelare är på det hela taget lika oss. Men de talar betydligt oftare om Bobby Fischer. Och han är fortfarande bäst, förstås.

Även om man spelarna liknar oss svenskar så är allt annat som har med schack att göra annorlunda. Sveriges schackliv är en folkrörelse, men i USA är det marknaden som råder. Hemma har vi klubbstyrelser och frivilliga som ställer upp när det behövs. I USA sköts allting av enskilda schackentreprenörer. Och de tar bra betalt: det är dyrt att tävla.

I Ithaca är det Panorama Chess Promotions som står bakom klubbarna och tävlingarna, och bakom Panorama Chess Promotions står Karl Heck. Karl är en trevlig, företagsam person, och han ordnar tävlingar varje månad. Man behöver inte anstränga sig som schackspelare här: det är bara att dyka upp på tävlingarna, betala sina tjugo dollar och spela. Men är det värt priset? Ingen får vara med och bestämma, det finns inga klubbfester och framför allt: man känner sig mer som kund än som klubbmedlem. För egen del föredrar jag att vara schackspelare

hemma i Sverige, även om man får hjälpa till att bre mackor någon gång ibland, och jag hoppas att vi inte att vårt land är på väg mot det amerikanska systemet.

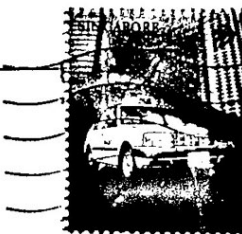
Min roligaste schackupplevelse i USA hade jag inte i Ithaca, utan i New York City under ett kort besök för några veckor sedan. På södra Manhattan finns en park som heter Washington Square Park, där ett hörn är reserverat för schackspel. Många filmscener har utspelats i det hörnet. En grupp fattiga män håller till där och utmanar turister på treminuterspartier om pengar. Jag behövde inte dröja länge innan en man i sliten rock kom fram till mig och frågade om jag ville spela. "Tre dollar per parti", tillade han när vi gick mot brädet, men han hejdade mig med en diskret gest när jag började leta efter pengar. Insatser är olagliga och en uniformerad polis håller hela tiden uppsikt över bräderna.

Min motståndares positionskänsla var obefintlig, men jag har aldrig mött någon som lyckats gilla så många fallor: han hittade hela tiden nya taktiska möjligheter, och inte bara de allra enklaste – han såg några drag in i ställningen. Men jag hade läst att det var så de spelade schack i Washington Square Park, så jag genomsådade honom. Hans kungsflygel var snart stadd i så långt framskridet förfall att mina matthot blev svåra att avvärja. "Vad skall jag göra med den här killen?" frågade han sina kamrater och upprepade, liksom för sig själv, "Vad skall jag göra med den här killen". Han skickade fram damen i ett sista utfall, men två drag senare var han matt. "Jag gav dig det första partiet i present", sade han, men jag hade inte tid att stanna, utan tackade min motståndare och gick vidare till tunnelbanestationen med mina vänner. Pengarna fick han behålla.

Johannes Lindvall

Singapore PostCard

With Raffles Place and Boat Quay next to each other, the Singapore River happily mixes business and leisure.

Hej på ER!
Hoppas ni har det bra, nu när
Vintern kommer med stormteg!!!
SINGAPORE har bara en Årtid...
Sommars. Sommar, sommar!!

THOMAS
THORNFÄLT

MAJORNAS JS
KENNEDYGATAN 1A
414 73 GÖTEBORG
SWEDEEN

TÄVLINGSRAPPORT

Av Göran Sernmyr

SM i Örebro 2000

Del 1

Denna sommar såg jag fram mot två händelser. Den ena var fotbolls-EM i Holland/Belgien. Den andra var schack-SM i Örebro.

Jag hade aldrig varit med i ett SM under mina sju ton aktiva säsonger, så denna sommar skulle jag göra slag i saken.

Det började med att jag satte ut en liten annons i förra Majdraget om resällskap. Det blev inte något napp. Av en tillfällighet fick jag reda på två Manhemspelare som hade hyrt en stuga och de jagade ytterligare en gubbe att dela hyran med.

Herrarna heter Sven Degerfeldt och Sören Svensson. Det var lite smånervöst innan jag hade träffat dem. Vi hade aldrig setts tidigare. Schackspelare kan ju vara lite knepiga.

Jag hade tur. Det var två mycket rekorderliga och trevliga killar i femtioårsåldern. Sören skjutsade mig i bilen till och från Örebro och Sven fixade kaffet på morgnarna. Själv stod jag för snarkandet. Vilket gjorde att de andra lät mig få sova i en egen kupé.

Huset vi hyrde var en arton kvadratmeter, fullt utrustad campingstuga. Den låg på det vackra Gustavsviks camping och hyran var 1800 Sek per man för en vecka.

Det var med ett förväntansfullt pirr i magen man steg in i Medborgarhuset, mitt i centrala stan.

Vi anmälde oss och tog en titt på lokalerna. Det var luftigt, ljust och modernt. Perfekt.

De lägre klasserna på bottenvåningen i stora kongressalen. Veteran och de högre klasserna på övre planet. Där satt även SM-gruppen i en liten sal.

I en samlingssal bredvid fanns analysrummet där man kunde följa partierna på TV/dataskärmar, samt sitta bekvämt i biostolar när man lyssnade på kommentatorerna.

Ner på bottenvåningen hade man bokförsäljning. Ari Ziegler var där med sitt "Schackkompaniet". Han stod även för redaktörskapet till bulletinen som gavs ut efter varje rond i SM-gruppen. Det var intressant läsning.

Del 2

Det var med en hel del ringrost som jag hade gått in i min första SM-tävling. (Klass 2 grupp 4, 8 man/vecka 1). Det avslöjades på ett tidigt stadium. Tre remier på de fyra första partierna och sedan rasade det än mer. Två ynka poäng och utslagen ur klassen. Hade jag inte missat ett par "straffsparkar" hade jag klarat mig och fått mina tre poäng.

Här kommer ödesmatchen nr 1:

Vit: Åke Karlsson Skövde

Kh2, Td3, Tc1, Le3.

Bönder: a1, e5, f4, g3, h3

Svart: Göran S

Kg8, Te8, Te5, Lg7

Bönder: a5, f7, g6, h7.

Straff nr 1.

Favoriten Holland i semifinal mot Italien. Det står 0-0. Frank de Boer springer mot bollen. Pang!

28. - ,Lf8?? (Missar 28. - , f6.....)

Bollen räddas av målvakten Toldo. Fortfarande 0-0.

29. Tc2 Tb8 30. Kg2 Teb4 31. Kf2 T8b7 32. Lc5

Straff nr 2

Holland får ytterligare en straff mot Italienarna. Denna gång stegar målkungen Kleuvert fram. Pang!

32. - ,Lxc5?? (Tb2 vinner kvaliteten)

Bollen går i stolpen och ut.

Så gick det som det gick. Jag förlorade och ramlade ur klass II. Mina orange holländska favoriter åkte ur EM-turneringen. Sorgligt!

J Waara vann gruppen och Frankrike knep EM-guldet. Man skall vara bäst när det gäller.....

Del 3

Det var väldigt behagliga dagar. Man sov till åtta-nio. Åt en frukost ute i det fria. Tog det lugnt i det vackra vädret. En halvtimmes promenad till centrum. Lunch på någon av de många restaurangerna och sedan spelstart. Efter rondan gick man upp och lyssnade på de intressanta kommentarerna i analysrummet. De första tre dagarna kommenterade Ulf Andersson och det var en fröjd att lyssna. Det var både intressant och roligt. "Om jag vore Åkessons

magister så skulle jag givit honom smisk på fingrarna efter det draget", kunde man få höra.

Efter rondan var det dags att äta middag med grabbarna. Sedan åkte vi "hem" och gick igenom våra partier tillsammans, vilket var mycket lärorikt. Sören hade med sig schackprogrammet Fritz i en bärbar dator. Där fick vi hjälp att upptäcka våra och motståndarnas grodor.

Vi spelade blixtpartier med Fritz under hela veckan. Det blev supertorsk varje gång. Den som kom närmast en vinst var Sven som tvingade in sig i en dragupprepning och fick remi! Bravo! Vi jublade som små barn.

Del 4

Under veckan som gick träffade jag på ytterligare tre MSS-spelare. Det var vår nestor Calle Wiman, Jan Verendel och Lennart Fransson.

Calle spelade i Veteran allmän och tog 50%, Jan, som bodde med ett gäng Manhemjuniorer, kom sexa (av 32) i juniorkvalet på 5,5p. En mycket bra insats.

Sist men inte minst, Lennart Fransson som tog en hedrande tredjeplats i mästarlassen. Mer om det i separat artikel och i Partispalten.

Epilog

Som sagt. Det var en mycket avkopplande och fin vecka i Närke-metropolen. Tom Wedberg vann SM-gruppen. Arrangemanget var utomordentligt och det var en fröjd att vara schackspelare. Sören kom på pallplats och vann en bok i pris.

Stort tack till mina mycket trevliga och spirituella rumskompisar.

Väl mött igen i Linköping 2001!

SPELARINTERVJU

Av Göran Sernmyr och Göte Teiffel

Intervju med Lennart Fransson 8/11-2000

Lennart tog en överraskade tredjeplats i mästartgruppen under första veckan i SM Örebro i sommars. Med 6½ poäng delade han förstaplatsen, men blev tilldelad tredjepriset efter särskiljning. En verkligt stark insats. Den bästa en Majornaspelare gjort på många, många år.

-Hur upplevde du SM-turneringen i Örebro?

-Jag tyckte det var mycket roligt. Jag spelar så sällan SM, men det brukar gå bra när jag ställer upp. Senaste gången jag var med var 1993 i mästartklassen. Då kom jag tvåa faktiskt. Nu tyckte jag det var väldigt roligt. Jag har spelat för Örebro i tjugo år. Jag är Närking. Jag bodde hos min mamma i Hallsberg och träffade massor av kompisar, som jag fortfarande håller kontakt med.

Det var ett väldigt bra SM-arrangemang. Allt i ett hus. Det var proffsigt.

-Är du född i Örebro?

-Nej jag är född i Hallsberg 1949.

-Vad har du för bakgrund utanför schacket?

-Det finns inget annat än schack. Ha, ha. Skämt åtsido: Jag har en son och min sambo har två döttrar. Min son är förresten rätt duktig i schack. Han bor här i stan men han vill inte spela i klubb. Jag har försökt och tjatat på honom att gå med. Han hade över 1800 när han var 15 år och låg i topp i Västergötland. Sedan tog brudar och kompisarna över och det var skit att sitta och flytta trä. Nu får man tjata till sig ett parti blixst vid köksbordet ibland. Han kommer nog tillbaka till schacket om några år, skulle jag tro.

-Du föddes i Hallsberg. Vad hände sen?

-Jag bodde och växte upp i Örebro. Sedan flyttade jag en sväng till Göteborg för trettio år sen och pluggade. Jag gick med i Västra Frölunda och var klubbkompis med Rolf Sannes, ca 1969-70. Ett snabbschacks-DM tog jag hem under den tiden.

-Vad utbildade du dig till då?

-Jag tog studenten på gamla gymnasiet. Sedan började jag läsa sociologi som alla andra som inte visste vad de ville. Ett lagom flummigt ämne. Även då jobbade jag inom restaurangbranschen, där jag har stannat i över trettio år. Just nu jobbar jag på Stena som "försteman". Det är ungefär som hovmästare/resturangchef. Jag gör alla möjliga sysslor. I grunden är jag servitör. Jobbar åtta dagar är ledig i åtta. Sedan jobbar sex och är ledig sex o s v.

-Det blir svårt att spela KM under sådana förhållanden.

-Jag försökte vara med förra säsongen. Det blev väldigt trassligt med många hängpartier.

-Vad gjorde du under tiden mellan Örebro och Göteborg?

-Jag jobbade på Billingeus och bodde i Skövde. Slumpens skördar. Jag flyttade dit p g a att min son bodde där. Jag spelade för Skövde SS. Var lagledare och satt på andra-tredje bord. Där blev jag i nio år. Sedan blev det Stena Line och Göteborg. Jag hade ingen längtan hit . Både min sambo och jag blev uppsagda och det fanns jobb här. Från början skulle jag bara jobba extra i två dagar. Sedan blev jag kvar. Fast jag pendlade först i fyra år mellan Skultorp och Göteborg.

-Hur håller du dig form ?

-Det gör jag inte, ha, ha.

-Spelar du med datorer?

-Nej, inte alls.

-Är det någon som spelar på båten?

-Jo, det är några stycken. Det blir väl något parti eller två i månaden.

-Nu har du en ranking på över 2100. Det är starkt när man knappast tränar.

-Jag går mycket upp och ner. Jag kan nästan vinna mot vem som helst högrankad. Men jag kan även få stryk mot vem som helst lågrankad. Det är väl för att jag spelar för lite. Jag har haft ända upp till 2200 i ranking och varit nere i 1800. Jag går där fram och tillbaka. Jag tycker själv att jag har spelstyrka att slå väldigt starka spelare, men jag har ingen säkerhet. Det innebär att jag kan torska mot vem som helst.

-Har du någon speciell favorit bland schackspelare?

-Jaha! Det finns bara en och det är Fischer! Det är den ende schackidol jag haft någon gång. Men han är som de flesta schackspelare, lite knäpp.

Vid nitton års ålder, 1968, liftade jag igenom hela Europa för att få se Bobby Fischer. Det var schackolympiad i Lugano i Schweiz. Efter mycket om och men kom jag ner, men då hade Fischer redan gett sig av! Han hade underkänt lokaliteterna och rest därifrån två dagar tidigare..... Men det var en höjdare ändå.

Jag "mutade" en svensk landslagsspelare (Åke Olsson). Jag fick låna hans olympianål. Det innebar att jag fick gå innanför avspärningarna till spelarna. Där gick jag alldeles bakom ryggen på världsspelare som Petrossian, Tal, Kortnoj och resten av världseliten. Man kunde t o m känna vad de hade för hårpomada. Det var en riktig höjdare!

-Det är sådant man gör när man är nitton.

-Ja. Men sedan sprack bubblan. Jag såg ju så ung ut. De tänkte säkert att detta måste vara en riktigt stor stjärna i vardande. Så ung och redan med i olympialaget. När jag befann mig i analysrummet, kom det fram en reserv i det Jugoslaviska laget och ville spela blyxt med mig. Det var ju så dumt! Jag skulle tackat nej naturligtvis.

När vi satt och spelade kom det fram en hel del folk. Det stod kanske tjugo gubbar och tittade på. Alla undrade vem denna unga, nya stjärna var. Jag fick fruktansvärt med stryk! Vi spelade fyra-fem partier. Det var som ett allsvenskt lag mot ett korplag. Då fattade de att det var något mygel med i bilden.

Jag fick skamset lämna tillbaka olympianålen och de sista dagarna fick jag titta på utanför avspärningarna.

-Från det ena till det andra. Du gick och vann ett snabbschacks-KM i Manhem för några år sen.

-När jag flyttade hit till Göteborg -97, ville jag vara med i en stor klubb och möta starka spelare. Men sedan började jag här istället. Det passade mig bättre.

-Vem lärde dig att spela schack?

-Jag är född i Hallsberg och där har de alltid haft en livlig schackverksamhet. Då hade de en stor juniorverksamhet och en dynamisk ledare i Arne Nyberg.

Det var en lärare i skolan som lärde mig dragen först. Sedan gick jag upp på schackklubben. Jag var väl tio-elva år ungefär och sedan fortsatte det.

Vi var väldigt starka då. Vi i Alléskolan blev svenska skolmästare i fyramannalag. Vi tog nästan allt under gymnasietiden. Som pris fick vi en tågresa till Hamburg. Där fick vi möta de tyska skolmästarna.

Under hela skoltiden var vi en fyra-fem stycken som var bra. Det var en väldig konkurrens och stimulans. Leif Isaksson numera i Stenungsund, Ingvar Johnsson har slutat, Bengt-Olof Andersson och Bengt Dorvinder (i MSS på 70-talet/red.anm.). Då var det "go", det var bara schack som gällde.

Om de hade ställt upp tio nakna damer och ett schackspel framför mig då, när jag var 16-17 år, hade jag valt schackspelet direkt. Nu är det helt annorlunda!

Tiderna förändras. Ha, ha.

Jag var som sagt tokig i schack. Sedan trappade jag ner vilket berodde på att jag aldrig blev någon stjärna.

-Satsade du på att bli världsmästare?

-Nej, det var väl att ta i. Jag var högt rankad av juniorerna och låg i topp i många turneringar. Men jag blomnade väl aldrig ut. Jag blev Mälardalsmästare för seniorer ca 1973-74. När jag var 24-25 år kom jag två-trea i en turnering. Då stod det att läsa i tidningen dagen efter att: "Den lovande Lennart Fransson belade en hedrande andra plats" o s v. Då gick det upp för mig, att jag

fortfarande bara var *lovande*. Jag kom på att det nog inte skulle bli så mycket bättre. Det blir ingen "storspelare" av mig, så jag trappade ner.

Jag är väl fortfarande lovande då. Ha,ha. Det blev nästan roligare att spela schack efter det.

-Har du läst mycket schackböcker?

-Nej. Jag har aldrig varit någon teoretiker.

-Är det någon schackbok som du vill rekommendera?

-Nej,. Jag är urkass på det. Jag köper schacklitteratur. Men oftast öppnar jag dem inte. På senare år har jag börjat preppa lite öppningar och slagit lite i böckerna inför seriematcher och så. Oftast blir det att jag tar fram böckerna, men det blir inte mycket läst.

-Vilka öppningar brukar du spela, om man nu skall avslöja detta?

-Det är ingen hemlighet. I seriematcher blir det c4, Engelskt, som vit och Caro-Kann som svart. I individuella turneringar varierar det mest. Där kan jag hitta på vad sjutton som helst. I förra årets KM spelade jag både c4, d4 och e4. I serien har jag ingen lust att chansa. Som junior spelade jag både Kungsgambit och Ivansgambit.

-Vad spelade du för öppningar i SM?

- Då spelade jag c4 som vit.

-Det gick bra.

-Ja det gick förvånansvärt bra. Det trodde jag inte faktiskt.

-Skall du spela SM nästa år i Linköping?

-Det tror jag inte. Det vet man inte. Schacket blir mycket lidande när man jobbar som jag gör.

-Hur trivs du i MSS?

-Jag trivs bra. Men i och med att jag jobbar så dumt kan jag inte vara med så mycket som jag vill. Jag saknar klubbkvällarna.

-Du får väl gå iland.

-Nej, jag trivs så väldigt bra med jobbet. Trots att jag inte är fast anställd efter sju år.

-Vilket är ditt roligaste parti hittills, ditt mest minnesvärda?

-Det vet jag inte. Jag kommer ju aldrig ihåg dem. Jag är avundsjuk på alla som kan spela sina partier. Dagen efter kan de sitta utan protokoll och dra sina partier. Det har jag aldrig klarat. Det som jag minns mest, p g a att det publicerades i Tfs,

var när jag slog Jan Eslon i Hallsbergs juniorturnering för många år sedan. Jag ledde den turneringen inför sista rondan, så förlorade jag och kom trea. Där var det ett rätt roligt parti mot Eslon.

-Vilket var ditt roligaste parti under SM i Örebro?

-I början tog jag bara 2½ på 5 ronder och jag låg mitt i fältet. Seden blev koncentrationen större och jag spelade roligare schack. I de sista partierna offrade jag antingen material eller kvalitet och levde ut mina känslor på brädet. Då blev det ett par roliga partier där mot slutet. (V g se partispalten / red. anm.). Jag blev trea på 6½ av 9. Det är lite konstigt att man delar första platsen på 6½ poäng. När jag kom tvåa i Lindesberg-93 tog jag 7½. Den som vann, Ingvar Carlsson, tog 8 poäng. Rankingmässigt var det hårda grupper i år. Många högrankade emot vad det brukar vara. Men de var många gnetar som enbart satt och bevakade varandra med remier. Det var inga som gick ifrån. Mycket fegisremier. Kanske p g a att arrangörerna hade ökat kravet för att hänga kvar i mästarlassen. Förut var det 50% minus en halva. Nu var det höjt till 50%. Alla var rädda om sin plats. Motståndaren i sista rondan bjöd remi redan efter fem drag, trots att den av oss som vinner kan vinna turneringen. Jag blev paff och hade inte en tanke på att ta remi. Det spelade inte mig någon roll att vinna eller försvinna. (Lennart vann partiet. Red. anm.)

-Du vann mot många högrankade. Det var många fina skalper.

-Jag är inte så imponerad av höga rankingtal.

-Vilka är dina starka sidor som schackspelare?

-Det vet jag inte. Starkt psyke i sådana fall. Jag bjuder aldrig remi. Har inte bjudit remi på tjugo år. Möjligen i någon seriematch där man kan vinna lagmatchen. Annars bjuder jag aldrig remi, inte ens i förlustställningar. Det är en kamp för mig. Jag vill gärna vinna. Jag har aldrig förstått de schackspelare som bjuder remi efter ca 25 drag, med nästan alla pjäser kvar på brädet. "Det är ju remi", säger de. Vem sjutton kan säga det? Det kanske världsmästarna kan säga men inte vi. Jag spelar jämt på vinst. Det är min styrka men också en svaghet.

Så är hela mitt liv: ettor och nollor, schackligt åtminstone.

Det var som i KM förra året mot Itai. Det var ett riktigt kämparparti. Först stod jag bra, trodde jag, och sen stod han på vinst. I tidsnöden stod jag på supertorsk och han bjöd remi p g a att det var tidsnödsdramatik. Men det tog jag inte ha, ha. Istället förlorade jag tre drag senare.

-Har du spelat mot Ulf Andersson?

- Många gånger. Jag känner honom och var ute och fikade med honom i Örebro.

-Hur många poäng har du mot honom?

-Det vet jag inte. Det är inte något märkvärdigt på nåt sett. Alla schackjuniorer i vår ålder och i det distriktet spelade i samma serie varje år. Ulf var inte så bra då, som han blev senare. Två år innan han blev svensk mästare (1969 reds. anm.), var han rankad trea bland juniorerna i Arboga. När vi mötte dem i juniorsammanhang i fyramannalag, satt han på tredje bord efter bröderna Björn och Bertil Johansson. Sedan gick han käpprakt upp, på två år. Ingen fattade någonting. Alla i samma ålder och i den regionen har både vunnit och förlorat mot honom i juniorsammanhang. Själv har jag kanske spelat fyra-fem gånger mot honom i yngre år. Två vinster har jag, tror jag. Man umgicks mycket. Vi juniorer åkte omkring på turneringar, bodde i gymnastiksal mm, så vi träffades ofta på den tiden.

-Var bor Ulf Andersson nuförtiden?

-Han bor i Arboga. Han är en väldigt fin människa. Han kände sig lite pressad och ställde inte upp i SM. Han var rolig att lyssna på som kommentator. Han är ju väldigt speciell.

I början på åttiotalet när Ulf var på topp, hade vi ett jubileum i Örebro SS. Då frågade vi honom om han kunde komma och spela simultan i klubben. Då ringde vi till honom. Det visade sig passa bra. Frågan var hur mycket han skulle ha betalt. Spelare på den nivån brukade kosta tusenlappar på den tiden.

Vet du vad han svarade?? Han svarade att han ville ha bensinpengar till resan. Sedan ville han ha en korb med mos och västkustsallad, samt en Pucko i korvkiosken! Det var vad han ville ha. Det är sant! Det var vad han ville ha för att åka till Örebro och spela simultan en hel dag och göra reklam för schacket. Då var han rankad fyra i världen. Vilken människa!

-Kasparov tar 25 000 dollar för 25 stycken motståndare.....

Vad tycker du om VM-matchen förresten?

-Jag har knappast följt den. Sett ett eller ett par partier. Jag trodde som alla andra att Kasparov var oslagbar. Jag blev förvånad över att han förlorade.

Stort tack för att du kom hit och lät dig intervjuas och lycka till.

Lennart Franssons favoritparti:

Hallsbergsturneringen 1968/69. Vit:L Fransson-Svart: Jan Eslon.

1.f4 Sf6 2. Sf3 g6 3. d3 d5 4. e3 Lg7 5. Le2 O-O 6. O-O c5 7. De1 Sc6
8. Sbd2 Dc7 9. Dh4 Te8 10. e4 dxe4 .e7-e5 genast är bättre.11. dxe4 e5 12.
Sc4 Sd4 13. Sxd4 exd4 14. e5 Sd5 15. Sd6 Tf8 Vit har klar fördel.16. g4 f6
17. Lc4 Dc6 18. Tf3 fxe5 19. Th3! Ett fint pjäsoffer som snabbt avgör.19. -
Dxd6 20. Dxb7+ Kf7 21. fxe5 Dxe5 22. Lh6 Hotar Lxg7 jämte Tf1+. 22. -
Le6 23. Lxg7 Sf6 Eller 23. - Dxb7 24. Tf1+ Sf6 25. Lxe6 med damvinst.24.
Lxf6+ Kxf6 25. Tf1+ Lf5 26. g5+ Kxg5 Dh4 matt 1-0.(Ur Tfs nr2, 1969)